

**WETENSCHAPPELIJK COMITÉ VAN HET FEDERAAL
AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETEN**

ADVIES 23-2006

Betreft: Ontwerp koninklijk besluit betreffende de bestrijding van infectieuze boviene rhinotracheïtis (dossier Sci Com 2006/14)

Het Wetenschappelijk Comité van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen,

Gelet op de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, inzonderheid artikel 8 ;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 mei 2000 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen ;

Overwegende het huishoudelijk reglement bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 2000 betreffende de samenstelling en de werking van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, door de Minister goedgekeurd op 27 maart 2006 ;

Gelet op de aanvraag om het advies van het Wetenschappelijk Comité aangaande het ontwerp koninklijk besluit betreffende de bestrijding van infectieuze boviene rhinotracheïtis ;

Overwegende de besprekingen tijdens de werkgroep vergadering van 18 april 2006 en de plenaire zitting van 5 mei 2006;

geeft het volgende advies :

1. Referentietermen

Het ontwerp koninklijk besluit waarover het advies van het Wetenschappelijk Comité wordt gevraagd betreft de bestrijding van infectieuze boviene rhinotracheïtis (IBR). Dit besluit legt specifieke bepalingen vast met betrekking tot de bestrijding van deze ziekte en met name de verplichting voor elke beslagverantwoordelijke om zijn beslag(en) te onderwerpen aan de vereiste voorwaarden voor het verwerven of behouden van een statuut I2, I3 of I4 alsook de herziening van de kwalificatie van die beslagen.

Dit ontwerp sluit aan op de evolutie van de bestrijding van IBR in de Europese Unie (EU). Krachtens beschikking 2004/558/EG (tot uitvoering van richtlijn 64/432/EEG van de Raad voor wat betreft aanvullende garanties voor het intracommunautaire handelsverkeer in runderen ten aanzien van infectieuze boviene rhinotracheïtis en de goedkeuring van de door sommige lidstaten ingediende uitroeiingsprogramma's), mogen lidstaten die beschikken over een goedgekeurd verplicht nationaal IBR-bestrijdingsprogramma, zoals Duitsland, of die

geheel of gedeeltelijk vrij zijn van IBR aanvullende garanties vragen aan de landen die naar hen uitvoeren.

Daarnaast bracht het EFSA onlangs een advies uit aangaande IBR

(http://www.efsa.eu.int/science/ahaw/ahaw_opinions/1348_fr.html;

http://www.efsa.eu.int/science/ahaw/ahaw_opinions/catindex_en.html).

Het doel van dit ontwerp koninklijk besluit bestaat er derhalve in een plan ter bestrijding van IBR in te stellen om de exportmogelijkheden voor runderen te garanderen. Daarvoor moeten de voorwaarden inzake kwalificatie (I2, I3 en I4) en behoud van de kwalificatie van beslagen betrokken bij de IBR bestrijding worden vastgelegd. Het besluit verduidelijkt zo het gezondheidsstatuut met betrekking tot IBR en houdt de opheffing in van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 betreffende de kwalificatie van de veebeslagen inzake de bestrijding van infectieuze boviene rhinotracheïtis.

2. Inleiding

IBR is een virusziekte die wordt veroorzaakt door het boviene herpesvirus type 1 (BHV-1). Het is een ziekte die vermeld wordt op de lijst van meldingsplichtige ziekten van de OIE en die in België voorkomt. Het BHV-1 virus vertoont een complexe biologie en veroorzaakt een groot aantal subklinische infecties alsook een latente aanwezigheid van het virus waarbij het dier levenslang besmet is. Er bestaat echter een correlatie tussen seropositiviteit en latent dragerschap. Deze correlatie heeft een grote betrouwbaarheid maar is echter niet perfect. Bijgevolg kan een rund niet uitsluitend op grond van een individueel resultaat vrij van infectie worden verklaard. Dat dient te gebeuren op grond van het statuut van het beslag van oorsprong.

IBR heeft geen directe gevolgen voor de veiligheid van de voedselketen. Het gaat echter wel om een ziekte met aanzienlijke economische en commerciële gevolgen vanwege de beperkingen op het intracommunautaire handelsverkeer in runderen die worden opgelegd samen met de hierboven vermelde eventuele aanvullende garanties. Volgens beschikking 2004/558/EEG zijn sommige landen of gebieden vrij van IBR verklaard (Denemarken, Oostenrijk, Finland, Zweden en de provincie Bolzano in Italië) en werd het door Duitsland ingediende bestrijdingsprogramma goedgekeurd waardoor dit land aanspraak kan maken op aanvullende garanties met betrekking tot het intracommunautaire handelsverkeer van runderen. Nederland beschikt eveneens over een bestrijdingsprogramma maar kan nog geen aanspraak maken op deze garanties en Frankrijk staat op het punt bij de Europese commissie een aanvraag in te dienen om een bestrijdingsprogramma te laten goedkeuren. Het is derhalve belangrijk voor ons land om bij middel van dit ontwerp koninklijk besluit de wettelijke voorschriften vast te leggen met betrekking tot de bestrijding van IBR.

3. Algemene opmerkingen

1. Het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 dat steunt op vrijwillige deelname van de exploitanten aan de kwalificatie van beslagen met betrekking tot IBR heeft niet veel impact gehad vermits het aantal bedrijven dat thans een officieel statuut heeft voor deze ziekte zeer laag is. Door het uitsluitend gebruik van gE negatieve markervaccins verplicht te stellen die geen serologische reactie ten aanzien van glycoproteïne E opwekken, maakte dit besluit het niettemin mogelijk de opsporing van besmette runderen te vergemakkelijken. Omdat het ontwerp koninklijk besluit voorziet om de kwalificatie van de beslagen verplicht te maken zal het de bestrijding van IBR efficiënter laten verlopen.
2. Het Wetenschappelijk Comité stemt in met de vermelding in artikel 12 §2, dat de termijn van 5 jaar voor het onderwerpen van beslagen aan de voorwaarden voor het verplicht verwerven van een statuut, door de Minister kan worden gewijzigd. Het

Wetenschappelijk Comité beseft overigens dat sommige van de in het advies vermelde suggesties wellicht niet op korte termijn uitvoerbaar zijn. De suggesties worden echter gedaan om te anticiperen op de dag dat de in het ontwerp koninklijk besluit vermelde maatregelen verplicht worden opgelegd op grond van artikel 12 §2.

4. Aanbevelingen

4.1. Voornaamste aanbevelingen

- Bijlage VII. Deze bijlage handelt over verzamelingen van rundvee. Het Wetenschappelijk Comité stelt vast dat het ontwerp koninklijk besluit geen enkele bepaling bevat met betrekking tot de maatregelen die moeten worden getroffen op markten waar het risico voor contact met besmette of uit beslagen met een andere kwalificatie (I2, I3 en I4) afkomstige runderen groter kan zijn dan bij de in bijlage VII bedoelde verzamelingen. Bijlage VI voorziet wel in voorwaarden betreffende de introductie en herintroductie van runderen in I2-, I3- en I4-beslagen en die gelden voor de (her)introductie van runderen die reeds op een markt hebben verbleven, maar deze bijlage VI voorziet niet in maatregelen die op de markten zelf moeten worden genomen. Voor markten zou een maximale bescherming worden verkregen bij inachtneming van de voorschriften uit bijlage VII, maar het opnemen van de markten in deze bijlage zou voor de sector zeer dwingend zijn. Er is met betrekking tot de problematiek rond markten dus een andere analyse vereist, net als andere soorten van voorschriften (bijvoorbeeld het vastleggen van andere marktdagen en –plaatsen voor beslagen van verschillende statuten, terugvallen naar een lager statuut voor runderen die op een markt hebben verbleven). Die denkoefening zou ook moeten worden gemaakt met betrekking tot vervoer en handelaars. Het Wetenschappelijk Comité stelt dan voor dat beheersmaatregelen in overweging worden genomen tegen het tijdstip dat de bestrijding zou worden verplicht gesteld door de Minister op grond van artikel 12 §2.
- Bijlage VIII. Deze bijlage betreft de procedures voor de introductie van runderen in een Runderselectiecentrum of een Centrum voor Kunstmatige Inseminatie (KI-Centrum). In het ontwerp koninklijk besluit is de procedure voor introductie van uit I2-beslagen afkomstige runderen in een KI-centrum (punt 3) dezelfde als die voor introductie van uit I2-beslagen afkomstige runderen in een Runderselectiecentrum (punt 2). Het Wetenschappelijk Comité wijst erop dat terwijl kalveren van bij de geboorte in een Runderselectiecentrum worden geïntroduceerd en seronegatief zijn zodat er geen probleem is met latente dragers, daarentegen dieren van alle leeftijden en afkomstig uit verschillende beslagen in een KI-centrum kunnen worden binnengebracht, wat een groter risico inhoudt voor introductie van besmette seronegatieve stieren die latente dragers zijn. Het Wetenschappelijk Comité meent dat het gevaarlijk is om in een KI-centrum runderen binnen te brengen die afkomstig zijn van I2 gekwalificeerde beslagen en stelt voor erop te wijzen dat deze procedure alleen voorlopig is (bijvoorbeeld tot wanneer bestrijding op grond van artikel 12 §2 verplicht wordt gesteld door de Minister). Het Comité stelt verder het volgende voor, zelfs al is dat een vrij omslachtige werkwijze. Er zou een derogatie kunnen worden verleend voor de introductie in een KI-centrum van uit I2-beslagen afkomstige runderen die niet alleen seronegatief zijn voor glycoproteïne E en voor de globale antilichamen, maar die bovendien geen reactivatie vertonen van latente IBR virussen na experimentele reactivatie met glucocorticoiden. Deze bijlage voorziet overigens niet in een procedure voor introductie van uit I3-beslagen afkomstige runderen in KI-centra. Om in een KI-centrum te mogen worden binnengebracht zouden deze dieren negatief moeten zijn voor alle antilichamen (d.w.z. niet gevaccineerd zijn). Het Wetenschappelijk Comité stelt daarom voor om voorwaarden in te voeren voor deze categorie van dieren en daarbij ook een quarantaineperiode vast te leggen voor latent geïnfekteerde dieren.

4.2. Punctuele aanbevelingen

- Artikelen 1 en 2. Artikel 2 maakt van IBR een aangifteplichtige ziekte zoals bedoeld in de dierengezondheidswet van 24 maart 1987. Artikel 1 stelt dat dit koninklijk besluit niet van toepassing is op geografische entiteiten waar uitsluitend kalveren van minder dan 8 maanden verblijven, wat wellicht gerechtvaardigd was doordat de problematiek rond de productie van kalveren, die onmiddellijk naar het slachthuis worden gebracht, op die manier wegvalt. IBR-uitbraken zijn echter mogelijk bij kalveren van minder dan 8 maanden oud. Daarom meent het Wetenschappelijk Comité dat, hoewel vaccinatie van kalveren met ademhalingsstoornissen die aan IBR doen denken niet verplicht is, toch moet worden voorzien in een verplichte aangifte van deze uitbraken met het oog op een uitroeibeleid.
- Artikel 3, punten 6°, 7° en 8°. Deze definities van rundveebeslagen met gezondheidsstatuut I4, I3 of I2 vermelden dat de klinische antecedenten van de beslagen bekend moeten zijn om op de statuten aanspraak te kunnen maken. Het Wetenschappelijk Comité meent dat toelichting bij de klinische antecedenten ontbreekt en stelt voor om beter aan te geven 1° om welke antecedenten het gaat, 2° wie de persoon is die deze informatie moet verzamelen (bedrijfsdierenarts of officieel dierenarts), 3° welke epidemiologische gegevens moeten worden verzameld, en 4° op welke manier deze klinische antecedenten moeten worden gerapporteerd. Het Comité stelt daartoe voor om bijvoorbeeld te voorzien in een formulier dat door de bedrijfsdierenarts moet worden ingevuld.
- Artikel 3, punt 9°. Deze definitie stelt dat rundveebeslagen met gezondheidsstatuut I1 « beslagen zijn die niet beantwoorden aan de voorwaarden zoals bedoeld onder 6° (I4), 7° (I3) en 8° (I2) of beslagen waarvan het serologisch statuut voor IBR onbekend is ». Beslagen met gezondheidsstatuut I2 kunnen, net als I1-beslagen een onbekend serologisch statuut hebben. Om die reden en om in deze definitie herhaling van het feit dat beslagen met gezondheidsstatuut I1 een onbekend serologisch statuut kunnen hebben te vermijden, stelt het Wetenschappelijk Comité voor deze definitie te vervangen door de volgende definitie : « beslag dat niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals bedoeld onder 6° en 7° of beslag waarvan het serologisch statuut met betrekking tot IBR onbekend is en dat niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals bedoeld onder 8° ».
- Artikel 4, §2. Het Wetenschappelijk Comité meent dat het feit dat het Agentschap kan bepalen welke monsters moeten worden genomen en welke diagnosetests moeten worden uitgevoerd bij verdenking van IBR belangrijk is omdat dit een vlotte aanpassing mogelijk maakt al naargelang van de klinische en epidemiologische toestand.
- Artikel 5. Dit artikel stelt dat het Agentschap de grenszone bepaalt bij bevestiging van een haard van IBR. Die grenzen hebben te maken met de epidemiologische afbakening van buurtbesmetting (contacten tussen bedrijven). Het Wetenschappelijk Comité stelt voor om, zonder noodzakelijkerwijs de inhoud van het ontwerp koninklijk besluit te wijzigen, praktische regelingen vast te leggen (bijvoorbeeld instructies die aan de officiële dierenartsen moeten worden gegeven) met betrekking tot het instellen van de grenszone (bijvoorbeeld : kennis van het statuut van de buurtbedrijven).
- Artikel 6. Zonder daarom de inhoud van het ontwerp koninklijk besluit te wijzigen, stelt het Wetenschappelijk Comité voor te voorzien in een enquêteformulier voor het uitvoeren van het epidemiologisch onderzoek dat bij een haard van IBR door de officiële dierenartsen moet worden gevoerd alsook in aanbevelingen met betrekking tot de hygiënemaatregelen waarvoor aan de bedrijfsverantwoordelijke instructies moeten worden gegeven.
-

- Artikel 8, §2. Deze paragraaf bepaalt dat de Minister « andere proeven op bloed en andere stoffen kan opleggen met het oog op de diagnose van klinische IBR ». Vanwege de onnauwkeurigheid van de term « stoffen » en om niet te beperkend te zijn wat de biologische stoffen betreft die bij het uitvoeren van deze proeven kunnen worden gebruikt, stelt het Wetenschappelijk Comité voor om in de zin de woorden « op bloed en andere stoffen » te schrappen. Die proeven moeten bovendien later worden vastgelegd bij ministerieel besluit naarmate de methoden beschikbaar worden.
- Artikel 11, §2. Deze paragraaf bepaalt dat vaccins alleen mogen worden verschaft door de bedrijfsdierenartsen maar dat de toediening van het vaccin mag gebeuren door de bedrijfsverantwoordelijken. Het Wetenschappelijk Comité wijst op de draagwijdte die deze paragraaf kan hebben aangezien bedrijfsdierenartsen tekenen voor het verschaffen van vaccins maar niet verantwoordelijk zijn voor de toediening ervan.
- Artikel 12, §5. Deze paragraaf bepaalt dat « de bedrijfsdierenarts de serologische balans opmaakt ». In de mate waarin de term « balans » kan worden geïnterpreteerd als de « interpretatie van het laboratoriumresultaat », wat niet tot de bevoegdheid van bedrijfsdierenartsen behoort, stelt het Wetenschappelijk Comité voor om de betekenis van deze zin nader aan te geven door, in de Franse versie de term « bilan » te vervangen door de term « prélèvement » en in de Nederlandse versie de term « serologische balans » te vervangen door de term « bloedbemonstering ».
- Artikel 13. Dit artikel beschrijft de voorwaarden die de bedrijven moeten vervullen om een statuut I2, I3 of I4 te verwerven. Volledigheidshalve stelt het Wetenschappelijk Comité voor om een derde paragraaf toe te voegen waarin wordt gesteld dat bedrijven die niet voldoen aan de voorwaarden om statuut I2, I3 of I4 te verkrijgen, automatisch statuut I1 krijgen.
- Artikel 15. Dit artikel vermeldt dat de statuten op het identificatiedocument kunnen worden vermeld. Het Wetenschappelijk Comité meent dat dit niet verplicht kan worden gesteld zolang de bestrijding niet verplicht is en gelet op de eventuele logistieke beperkingen om nieuwe identificatiedocumenten te laten drukken. Het Comité stelt echter voor om aan dit artikel een paragraaf toe te voegen waarin wordt gesteld dat deze statuten op het document verplicht moeten worden vermeld zodra de bestrijding krachtens artikel 12 §2 verplicht wordt.
- Artikel 16, §3. Aangezien « wedstrijden » inbegrepen zijn in de definitie van de term « verzameling » in bijlage VII en om te vermijden dat deze paragraaf restrictief lijkt, stelt het Wetenschappelijk Comité voor de term « wedstrijden » te schrappen.
- Artikel 20, punt 2°. Dit punt bepaalt dat bij verwerving van een rund, de eigenaars van I2-beslagen de voorgeschreven vaccinaties moeten doen uitvoeren. Die zin doet veronderstellen dat de exploitanten met een begeleidingsovereenkomst niet zelf mogen vaccineren, terwijl die overeenkomst hun precies die mogelijkheid biedt. Om die reden stelt het Wetenschappelijk Comité voor om de zin als volgt aan te vullen : « ...in geval van een gekwalificeerd I2 beslag waarvoor geen begeleidingsovereenkomst werd afgesloten met de bedrijfsdierenarts, de in bijlage VI voorgeschreven vaccinaties te doen uitvoeren ».
- Bijlage II, a.2. Omwille van de nauwkeurigheid, stelt het Comité voor om « ELISA-test gE » te vervangen door « ELISA-test voor de detectie van antilichamen gericht tegen het glycoproteïne E (ELISA gE) ».

- Bijlage II, a.3. Eveneens vanuit dit streven naar nauwkeurigheid, wordt voorgesteld om overal in het document de term « gE-eiwit » te vervangen door de term « glycoproteïne E ».
- Bijlage II, c. Virologisch onderzoek op een biopt, op nasale of vaginale secreties, op bloed, melk of organen. Het Wetenschappelijk Comité stelt voor om de term « biopt » weg te laten omdat het niet gaat om biologisch materiaal maar om materiaal voor bemonstering en om aan de lijst « preputiaal monster » toe te voegen omdat dit eveneens biologisch materiaal is dat het virus bevat en kan worden gebruikt om de diagnose te stellen.
- Bijlage II, c.3. Vanwege het bestaan van directe en indirecte immunofluorescentietests voor virologische diagnose, stelt het Wetenschappelijk Comité voor de term « indirecte » te schrappen om niet restrictief te zijn.
- Bijlage III, 2.2. Deze bijlage stelt een definitie voor van een hyper-geïmmuniseerd rund, nl. « een reeds primo-gevaccineerd rund dat minimum 1 dosis herhalingsvaccin tegen IBR heeft toegediend gekregen in minimum 4 en maximum 7 maanden volgend op de voorgaande toediening ». Deze zin doet veronderstellen dat slechts één herhaling nodig is om een rund als hyper-geïmmuniseerd te kunnen kwalifiëren. In de mate waarin een rund om de 6 maand (4 tot 7 maand) opnieuw moet worden gevaccineerd, stelt het Wetenschappelijk Comité voor, om interpretatieproblemen met betrekking tot deze zin te vermijden, de zin te vervangen door « een reeds primo-gevaccineerd rund dat herhalingsvaccins tegen IBR krijgt toegediend in minimum 4 en maximum 7 maanden die volgen op de voorgaande toediening ».
- Bijlage IV, A.3., a. en b. Deze paragraaf beschrijft de voorwaarden voor het verkrijgen van een derogatie van de vaccinatie bij verwerving of behoud van statuut I2. Om beter aan te geven dat de in punt a vermelde voorwaarden, en de in punt b vermelde voorwaarden tegelijk moeten worden vervuld om op deze derogatie aanspraak te kunnen maken, stelt het Wetenschappelijk Comité voor de term « en » in te voegen tussen de punten a en b.
- Bijlage IV, B.1. en C.1. Deze paragrafen vermelden dat ter verkrijging van de statuten I3 of I4 alle dieren van het beslag ouder dan 12 maanden 2 serologische onderzoeken moeten ondergaan. Beschikking 2004/558/EG is in punt 1.4. van bijlage III echter restrictiever en legt deze serologische onderzoeken op voor alle dieren van het beslag die ouder zijn dan 9 maand. Het Wetenschappelijk Comité is zich ervan bewust dat de leeftijd van 12 maand werd gekozen op grond van logistieke en zoötechnische eisen (beslagbeheer) maar wijst erop dat België, omdat het minder streng is dan beschikking 2004/558/EG, niet voldoet aan de voorwaarden om eventueel later aanspraak te kunnen maken op de aanvullende garanties voor het intracommunautair handelsverkeer.
- Bijlage IV, C.1. In deze paragraaf en in de verdere tekst van het document (bijvoorbeeld in bijlagen VII en VIII) komt het begrip « ELISA gB » voor. Het gaat hier om de ELISA-test “voor de detectie van antilichamen andere dan deze gericht tegen glycoproteïne E » die voorkomt in punt a.3 van bijlage II. Om de tekst te harmoniseren en eventuele verwarring te voorkomen vraagt het Wetenschappelijk Comité om overal in het document de term « ELISA gB » te vervangen door « ELISA voor de detectie van antilichamen andere dan deze gericht tegen glycoproteïne E ».
- Bijlage IV, C.2., b. Het betreft het opsporingsprogramma dat de exploitant moet toepassen om zijn I4 statuut te behouden. Er is vermeld dat deze exploitant « 6 ELISA gB testen op tankmelk en 1 test die een serologische reactie vertoont tegen elk antigeen

van het IBR-virus » moet uitvoeren. De serologische test is in feite dezelfde als de ELISA gB_tests op melk (afgezien van het verschil in biologisch uitgangsmateriaal): het gaat om de « ELISA-tests voor de detectie van antilichamen andere dan deze gericht tegen glycoproteïne E » die vermeld zijn in respectievelijk punten a. en b. van bijlage II. Het Wetenschappelijk Comité stelt voor om de benaming van deze tests in bijlage IV te harmoniseren door deze passage bijvoorbeeld als volgt te wijzigen : « 6 ELISA-tests voor de detectie van antilichamen andere dan deze gericht tegen glycoproteïne E op tankmelk en 1 ELISA-test voor de detectie van antilichamen andere dan deze gericht tegen glycoproteïne E die een serologische reactie aangeven tegen elk antigenisch eiwit van het IBR-virus ».

- Bijlage V, punt 1. In dit punt staat vermeld dat de verantwoordelijke van beslagen alle contacten tussen zijn runderen en die van beslagen met een lager statuut dient te vermijden. Het Wetenschappelijk Comité stelt voor dat het Agentschap richtlijnen vastlegt voor de toepassing van deze maatregelen (bijvoorbeeld, plaatsen van dubbele afsluitingen, vastleggen van de afstand tussen beide afsluitingen) wanneer de bestrijding van IBR krachtens artikel 12 §2 verplicht wordt.
- Bijlage VI, punten 2.2., 3.1. en 3.2. In punt 2.2. wordt de introductie van runderen in een I3 gekwalificeerd beslag toegestaan. In punt 3.1. wordt de introductie van runderen uit een I3 gekwalificeerd beslag in een I4 gekwalificeerd beslag eveneens toegestaan. In punt 3.2. wordt de introductie van runderen uit een I2 gekwalificeerd beslag in een I4 gekwalificeerd beslag toegestaan mits twee bloedstalen worden afgenomen. Dat betekent dat het toegestaan is om in een I4-beslag runderen binnen te brengen die afkomstig zijn uit om het even welk beslag met een lager statuut. Het Wetenschappelijk Comité meent dat dit alleen uitzonderlijk kan worden toegestaan en stelt daarom voor het begrip « voorlopige maatregel » in te voeren om te voorkomen dat een eventueel aanvraag om aanvullende garanties door de Europese Commissie wordt geweigerd. Het Comité stelt daartoe voor om in het ontwerp koninklijk besluit in een aantal punten toe te voegen dat deze bepalingen alleen gelden tijdens een overgangperiode nadat de Minister heeft besloten om de bestrijding van IBR krachtens artikel 12 § 2 verplicht te stellen. Het Comité stelt ook voor dat de Minister een maximumtermijn (van bijvoorbeeld twee jaren) vaststelt tijdens welke dergelijke introducties van dieren nog mogelijk zijn nadat de verplichting is ingegaan.
- Bijlage VI. Op een aantal plaatsen in bijlage VI en in andere bijlagen (bijvoorbeeld, bijlage VII) staat vermeld dat de stalen binnen 8 dagen na de afname dienen toe te komen in één van de erkende laboratoria. Het Wetenschappelijk Comité meent dat 8 dagen een maximumtermijn is en raadt aan te vermelden dat deze stalen, omdat zij antilichamen bevatten, moeten worden bewaard in door het erkende laboratorium dat de analyse uitvoert vastgelegde ideale omstandigheden.
- Bijlage VII. Deze bijlage betreft de modaliteiten voor de deelname van runderen aan verzamelingen van zuivere runderrassen ter bescherming van laatstgenoemde runderen. Het Wetenschappelijk Comité meent dat de term « zuivere rassen », in punt 1, moet worden weggelaten aangezien binnen een beleid tot uitroeiing van IBR alle rundveebeslagen tegen deze ziekte moeten worden beschermd en ook omdat er anders geen modaliteiten zijn vastgelegd voor verzamelingen van andere dan raszuivere runderen.
- Bijlage VII. Het Wetenschappelijk Comité raadt aan om in de definitie van de term « verzamelingen » de drie punten weg te laten om te vermijden dat markten, waarvoor andere voorschriften vereist zijn (zie voornaamste aanbevelingen) onder deze definitie vallen.

- Bijlage VII, punt 4. Het Wetenschappelijk Comité wijst erop dat het bestaan van de mogelijkheid om runderen behorend tot gekwalificeerde I2-beslagen te laten deelnemen aan verzamelingen van runderen die behoren tot I3- of I4-beslagen de verwerving door België van het IBR-vrij statuut zal vertragen in plaats van te bevorderen. Om de toegang tot verzamelingen niet volledig te ontzeggen aan I2-runderen, wat grote economische en commerciële gevolgen zou hebben, maar om automatische deelname van dergelijke I2-runderen aan verzamelingen te vermijden, stelt het Comité een compromis voor dat erin bestaat dat voor elke deelname van die runderen aan een verzameling een aanvraag tot afwijking moet worden gedaan bij het Agentschap, erop lettend dat dergelijke derogaties niet automatisch mogen worden toegekend. Het Wetenschappelijk Comité verwijst naar de geest van dit voorstel : ofschoon deze voorschriften dwingend lijken, zullen zij immers slechts gelden wanneer de bestrijding op grond van artikel 12 § 2 verplicht is gesteld.
- Bijlage IX. Het volgende voorstel : « verklaart dat bovenvermeld rund officieel vrij (of vrij) is van... » vervangen door « verklaart dat bovenvermeld rund afkomstig is uit een officieel vrij (of vrij) beslag ... » vindt het Wetenschappelijk Comité meer geschikt.

5. Conclusie

De organisatie van een bestrijding tegen IBR, die in België verplicht wordt binnen een termijn van 5 jaar of binnen een door de Minister vastgestelde termijn, is zeer belangrijk om deze ziekte, die in ons land aanzienlijke economische gevolgen heeft en die het intracommunautaire handelsverkeer beïnvloedt onder controle te krijgen. Het Wetenschappelijk Comité hecht zijn goedkeuring aan het voorgelegde ontwerp koninklijk besluit mits rekening wordt gehouden met de hierboven vermelde aanbevelingen.

Namens het Wetenschappelijk Comité ,

Prof. Dr. Ir. André Huyghebaert
voorzitter

Brussel, 9 juni 2006